

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2533/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 20/20 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 20/20 од 23.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 393/19 од 04.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 36.443,48 динара, са законском затезном каматом од 08.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати и законску затезну камату на износ из става првог изреке, почев од 10.05.2010. године до 07.07.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 20/20 од 23.01.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.07.2019. године. Првостепена пресуда је донета 04.10.2019. године. Другостепена пресуда је донета 23.01.2020. године. Вредност побијаног дела предмета спора је 36.443,48 динара. .

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**